

ligt for Arbejderne og de arbejdsløse at komme igennem. Man indskrænker Statsbidraget, og man bortskærer den ekstraordinære Hjælp. Og nu synes man fra den højtærede Indenrigsministers Side at ville indskrænke Hjelpekassernes Virksomhed, hvis man da ikke ligefrem tilstræber at lukke dem for de arbejdsløse, der er berøvet deres Understøttelse.

At de arbejdsløse skal have noget at leve af, og at det er for dyrt at faa dem paa Fattigvæsenet, er man vistnok enig om i stor Udstrækning, ogsaa Repræsentanterne for de konservative Partier, og det er jo meget glædeligt. Paa den anden Side synes jeg, jeg har sporet, at den højtærede Ministers Uvillie overfor Bestræbelserne for at skaffe den nødvendige Understøttelse i flere Tilfælde har vanskeliggjort Forhandlingerne og Arbejdet paa at bringe Hjælp.

Jeg tænker her særligt paa Aarhus, hvor der, som man maaske vil have set, i sidste Uge blev forhandlet om Spørgsmaalet, hvorledes man skulde skaffe Arbejde og Understøttelse til de Mennesker, der nu stod fuldstændig hjælpeløse, idet de ved Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp var berøvet al Understøttelse. Jeg skal ikke komme ind paa at referere Forhandlingerne, men blot sige, at det af den konservative Gruppe blev meddelt i Byraadsmødet — og der blev gjort en Protokolltilførsel derom —, at den vilde indsende en Klage til Ministeriet over Byraadets Flertal, fordi den fandt det Forslag, der var vedtaget, ulovmedholdeligt, og den vilde da anmode Ministeriet om at nægte det Anerkendelse.

Der kommer altsaa ganske sikkert en saadan Besværing, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke, før han tager Standpunkt til Spørgsmaalet lovligt eller ulovligt, vil foranledige, at de Konservatives eget Forslag ogsaa kommer til at foreligge; thi man kan vel ikke vente sig, at den konservative Gruppe foranlediger sit eget Forslag indsendt, den klager blot over det vedtagne Forslag. Man vil da i hvert Fald se, at den Ulovlighed, der kan være til Stede, ikke er større, end at de Konservative ogsaa vilde være gaaet med dertil, hvis man blot havde sat Taksterne betydeligt ned, saaledes som de Konservative forlangte. I Princippet er der ingen Forskel paa de to Forslag, og jeg vil opfordre den højtærede Minister til at forvisse sig derom, naar nu Sagen kommer til at foreligge.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Fra Ministeren for Industri, Handel og Søfart har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.
(Handelsministeriet).

København, den 27. Oktober 1927.

Herved tillader jeg mig at anmode Rigsdagens Formænd om at ville foranledige, at Rigsdagen foretager Valg af et nyt Medlem til det i Henhold til Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank med Ændringer af 5. Februar 1923 og 9. Marts 1926 nedsatte Udvalg i Stedet for afdøde Folketingsmand Martin Hansen.

M. N. Slesager.

Helper,
kst.

Rigsdagens Formænd.“

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 28. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Mødet hævet Kl. 4³⁵.

15de Møde.

Fredag den 28. Oktober Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Formanden for det af Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv, at Fællesudvalget til Medlemmer af det udenrigspolitiske Nævn og til Suppleanter for disse har valgt: